

[Arbejdsministeren.]

lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, går jo i sin korthed ud på, at loven helt ophæves, og at de midler, der allerede er opsamlet, indbetales i statskassen.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at forslaget er et skridt på vejen hen imod en ensartet pensionslovgivning for alle samfundsgrupper, herunder såvel lønmodtagere som selvstændige næringsdrivende.

ATP-ordningen har, som det vil være et flertal her i salen bekendt, sit udspring i overvejelser hos arbejdsmarkedets parter selv. Spørgsmålet indgik i overenskomstforhandlingerne i året 1962-63. Det resulterede i den såkaldte helhedsløsning, som igen afødte loven af 13. marts 1964 om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Ordningen har således i disse dage fungeret i 10 år stort set på de af arbejdsmarkedets organisationer skabte præmisser, under disses ledelse, inden for de af loven fastsatte rammer.

Ordningen hviler, som det vil vides, i det store og hele på forsikringsmæssige principper, det vil sige, at den udelukkende hviler på indbetalte bidrag fra arbejdsgivere og lønmodtagere, og den tillægspension, den enkelte opnår ret til, står i forhold til de bidrag, der er indbetalt fra ham. Der er således tale om lønmodtagernes egne penge, indbetalt i forventning om, at de indsamlede midler til sin tid skal danne basis for udbetaling af en tillægspension.

Tanken om uden videre at lade disse midler indgå i statskassen virker derfor mildest talt uigennemtænkt. Hertil kommer, at det ville være ejendommeligt, om folketinget hen over hovedet på arbejdsmarkedets organisationer ville ophæve en ordning, som i sin tid er gennemført efter deres tilkendegivne ønske og i en 10-årig periode forvaltet på tilfredsstillende måde af organisationernes repræsentanter i ATPs ledelse.

Hvad angår tanken om gennemførelse af en pensionsform for alle samfundsgrupper, er forholdet det, at spørgsmålet behandles i en arbejdsgruppe, der blev nedsat under socialministeriet i februar sidste år. Arbejdsgruppen skal overveje den gældende sociale pensionsordning ud fra f. eks. samspillet med skatteregler, boligskring, spørgsmålet om anvendelse af midlerne i den sociale pensionsfond og ønsket om administrative forenklinger i pensionssystemet. Det forventes,

at der foreligger en første rapport fra arbejdsgruppen i løbet af sommeren.

Af denne grund og af de grunde, jeg i øvrigt har nævnt, kan jeg ikke tilslutte mig forslaget.

For så vidt det i bemærkningerne til forslaget er nævnt, at ATP-ordningen kræver uforholdsvis megen administration, ikke mindst hos de mange små næringsdrivende, vil jeg gerne til slut oplyse, at ved en bekendtgørelse fra arbejdsministeriet af 26. november 1973 er kvartalsvise indberetninger fra arbejdsgiverne afskaffet for bidrag for beskæftigelse efter 1. januar i år. Disse indberetninger er ved et samarbejde mellem ATP og kildeskattedirektoratet erstattet med helårlige indberetninger, der afgives på den lønoplysningsseddel, som arbejdsgiverne alligevel skal sende til skattemyndighederne.

Det fremgår af det foregående, at regeringen er imod dette forslag.

Erling Dinesen (S):

Det er faktisk det mest ejendommelige lovforslag, jeg har set her i folketinget, og man fristes til at bruge lidt stærke ord om det.

Der er åbenbart ingen grænser for, hvad vi skal præsenteres for fra fremskridtspartiets side. Man foreslår, at ATP-loven ophæves, og at ATP-fonden, det er ca. 5 mia kr., skal tilfalde statskassen. Det er ærlig talt temmelig groft. De penge, der findes i ATP-fonden, tilhører de omkring 2 mill. lønmodtagere, vi har her i landet, og pensionisterne. De har, som arbejdsministeren har omtalt det, opnået denne sociale sikring efter forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter som en del af helhedsløsningen i 1963. Den omstændighed, at lovgivningsmagten for at få alle lønmodtagere med i ordningen har konfirmeret aftalen gennem en særlig lov, ændrer ikke noget ved denne kendsgerning.

Det, fremskridtspartiet foreslår, er altså simpelt hen konfiskation, for ikke at tale om tyveri, af lønmodtagernes og pensionisternes penge, og det må vi naturligvis på det skarpeste vende os imod.

Der er i øjeblikket ca. 82.000 ATP-pensionister, som altså ville blive frataget de pensionsrettigheder, som de selv økonomisk har bidraget til. Der er i sidste regnskabsår udbetalt omkring 70 mill. kr. i pension og bonus